

Siciński, Mieczysław

Portret króla Stanisława Augusta w zbroi autorstwa Per Kraffta Starszego

Kronika Zamkowa 1-2/51-52, 101-107

2006

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Mieczysław Siciński

PORTRET KRÓLA STANISŁAWA AUGUSTA W ZBROI
AUTORSTWA PER KRAFFTA STARSZEGO

Malowany w latach 1767-1768 portret przedstawia młodego króla jako wodza i zwierzchnika wojsk Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Dlatego też główny akcent położył malarz na regimencie - oznace władzy wodzowskiej, na którym wspiera się ręka monarchy. Regiment pokryty pąsową materią z haftowanymi orłami i ozdobiony na końcach srebrnymi, ażurowymi okuciami umieszczony został też w bezpośredniej bliskości insygniów królewskich, spoczywających na pąsowej poduszce.

Król ma na sobie płytową półzbroję, wywodzącą się z XVII-wiecznych zbroi kirasjerskich. Zbroje tego typu, nieużywane już w praktyce pod koniec XVII w. na polach bitewnych, stanowiły rodzaj paradnego munduru generalskiego i klasyczny atrybut na portretach monarchów i wyższych dowódców. Równocześnie w 1. połowie XVIII w. wśród panujących zaczął rozpowszechniać się zwyczaj występowania w mundurach, najczęściej regimentów gwardii lub dopiero wykształcających się mundurach generalskich, do czego przyczyniał się niewątpliwie przykład takich monarchów, jak Karol XII, Piotr Wielki, Fryderyk Wilhelm I czy wreszcie Fryderyk II. To z kolei powodowało, iż występująca jeszcze niekiedy na portrecie zbroja zaczęła ograniczać się do pewnych tylko jej elementów, ukazując coraz pełniej szczegóły mundurów.

W taki właśnie sposób na portrecie malowanym przez Per Kraffta przedstawiony jest król Stanisław August. Zbroja, w której występuje monarcha, nie jest

1. Per Krafft Starszy, *Stanisław August w zbroi (mundurze paradnym korpusu kadetów)*, 1767-1768, Zamek Królewski w Warszawie, nr inw. ZKW 3429. Fot. M. Bronarski / Per Krafft the Elder, *Stanisław August in a suit of armour*, 1767-1768, Royal Castle in Warsaw, inv. no. ZKW 3429. Photo M. Bronarski

pełną zbroją kirasjerską, widoczną często na portretach Augusta II Mocnego¹ czy też na malowanym zaledwie kilka lat później przez Aleksandra Roslina portrecie króla Szwecji Gustawa III². Ogranicza się do kirysu, złożonego z napierśnika i niewidocznego pod królewskim płaszczem naplecznika, uzupełnionego naramiennikami z dużymi skrzydłami zachodzącymi

na kirys. W dole kirys zamiast długich nabiodrków ma krótkie, folgowe taszki, ozdobione na krawędziach, podobnie jak naramienniki, złożonym ornamentem i aksamitną, granatową wypustką.

Pod zbroją król ma na sobie skórzany, łosiowy kolet w naturalnym, kremowym kolorze skóry, ozdobiony na dolnej krawędzi długich pół haftowanym złocistą nicią wiciowo roślinnym deseniem. Ten sam desień zdobi granatowe wykłady mankietów rękawów oraz wyłogów pół. Spod rozchylonych pół koletu widoczne są poły długiej, charakterystycznej jeszcze dla strojów 1. połowy XVIII w. kamizeli, pokryte również złocistym haftem.

W stanie monarcha przepasany jest srebrzystą, haftowaną złotym roślinnym deseniem szarfą, nałożoną na zbroję. Spod szarfy widoczne są pąsowe aksamitne paski pendentu, na których zwisa u boku króla oficerska szpada, z rękojeścią owiniętą srebrnym temblakiem.

Poważnym problemem występującym w dotychczasowych opracowaniach portretów jest określenie munduru, w jakim przedstawiony jest król pod zbroją.

W katalogu *Portretów osobistości polskich w Galerii w Wilanowie*³ w opisie repliki tego portretu strój królewski został określony, zapewne ze względu na zbroję, jako mundur chorągwi husarskiej. Wersja ta jest jednak całkowitym nieporozumieniem. Mundur chorągwi husarskich, wprowadzony w 1746 r. *Regulamenem* wydanym przez Hetmana Wielkiego Litewskiego Michała Kazimierza Radziwiłła⁴, był bowiem w typie ubioru polskiego. Składał się z karmazynowego kontusza z granatowymi listwami i granatowego żupana. Nigdy też nie występował w wersji munduru autoraumentu cudzoziemskiego.

Wprawdzie wspomniany *Regulamen* przewidziany był dla chorągwi autoraumentu narodowego Wielkiego Księstwa Litewskiego, lecz niewątpliwie istniał jego odpowiednik wydany przez Hetmana Wielkiego Koronnego dla wojska koronnego. Przepis ten obowiązywał aż do roku 1778, kiedy to wydano *Ordynans*

Departamentu Wojskowego względem mundurów Wojska Narodowego.

Wątpliwe też się wydaje, aby młody król zamierzający dokonać wielu reform, także w armii, polecił sportretować się w mundurze formacji, do której czuł zapewne głęboką niechęć i której znaczenie starał się w przyszłości ograniczyć, widząc w niej podporę hetmańskiej władzy nad wojskiem.

Bardziej rozpowszechniona jest wersja określająca strój, w którym występuje na wspomnianym portrecie król Stanisław August, jako paradny mundur Korpusu Kadetów. Jej źródłem jest zapewne opis umundurowania kadetów zawarty w pamiętnikach Seweryna Bukara, który obok munduru wielkiego, złożonego z granatowej sukni zwierzchniej z pąsowymi lub białymi wyłogami, oraz codziennego w postaci pąsowej kurtki z granatowymi lub białymi wyłogami, wspomina o mundurze ekstraparadnym, złożonym z białego koletu i szarawarek z cienkiego sukna, uzupełnionych pąsowym, aksamitnym lederwerkkiem bramowanym złotym galonem, oraz aksamitnego, tak samo zdobionego kaszkietu. Był on tylko „brany, gdy wypadła przy tronie wartę trzymać”⁵.

W swych pamiętnikach, zawierających najpełniejszy opis kadeckich mundurów, Seweryn Bukar nie wspomina w ogóle o kolorowych wyłogach mundurów paradnych. Można natomiast wnioskować, iż pod terminem „kolet” rozumiał krótką kurtkę, gdyż użył go również przy opisie munduru małego. Jedyne Julian Ursyn Niemcewicz w swych pamiętnikach pobieżnie wspomina o granatowych wyłogach przy paradnym mundurze⁶.

Na podstawie nielicznych źródeł ikonograficznych można sądzić, że zarówno król, jak i książę Adam Czartoryski nawet podczas uroczystych wydarzeń w Szkole występowali w mundurze wielkim Korpusu, tj. granatowej sukni zwierzchniej z pąsowymi wyłogami⁷. W tym też mundurze przedstawiają króla liczne portrety. Nie jest natomiast znany

wizerunek króla w białym mundurze z granatowymi wyłogami, ale to zrozumiałe, gdyż był to mundur królewskich fligel- i generał-adiutantów.

Tymczasem strój, w którym przedstawiono Stanisława Augusta, ma formę modnego w 1. połowie XVIII w. łosiowego szustokoru, z długimi, szerokimi połami, podszytymi granatową podszewką widoczną spod odwiniętej poły i z takimi też wykładami rękawów.

Rozważania nad analizą stroju, w którym występuje na omawianym portrecie król Stanisław August, należałoby rozpocząć od stwierdzenia, iż portret powstał w pierwszych latach jego panowania, kiedy w zasadzie nie istniały oficjalne przepisy określające wygląd mundurów dla generałów wojsk Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Generałowie występowali w tradycyjnym mundurze, wykształconym w 1. ćwierci XVIII w. na wzór mundurów generalicji armii saskiej, tj. pąsowej sukni zwierzchniej zdobionej bogatym haftem i galonami w kolorze złocistym. Mundur ten, jak wspomina książdz Jędrzej Kitowicz, w armii Rzeczypospolitej zachował pąsową barwę aż do 3. ćwierci XVIII w.⁸

Dopiero Ordynans Departamentu Wojskowego Rady Nieustającej z dnia 26 lipca 1777 r. wprowadził mundury generalskie w barwie granatowej z karmazynowymi dodatkami⁹. Można więc na wstępie przyjąć, iż strój, w którym występuje król, nie jest generalskim mundurem wielkim.

Obok tego nowo wytworzonego pąsowego munduru generalskiego występował typ paradnego ubioru wojskowego, wywodzącego się jeszcze z XVII-wiecznego koletu rajtarskiego w postaci skórzanej, łosiowej sukni zwierzchniej naśladowującej krojem typ stroju zwanego szustokorem, zdobionego haftami lub galonami, na który nakładano kirysy lub superwesty.

Tak przybranych wyższych oficerów polskich i saskich można zaobserwować na obrazie J. Ch. Mocka przedstawiającym kampaent wojsk polskich i saskich

pod Wilanowem w 1732 r. W takim też stroju wojskowym przedstawiony jest na portrecie wykonanym przez Louisa de Silvestre'a hrabia Fryderyk August Rutowski¹⁰.

Również oficerowie Gwardii Konnej Koronnej obok munduru wielkiego w postaci pąsowej sukni zwierzchniej z błękitnymi wyłogami pół i wykładami mankietów posiadali także na szczególnie uroczyste wystąpienia paradne łosiowe kolety, na które nakładali pąsowe superwesty zdobione metalowymi, promienistymi słońcami. O tym, iż strój ten był używany również w 2. połowie XVIII w., świadczy wiele przekazów ikonograficznych.

Jednym z nich jest rycina przedstawiająca oficera i gemajna Gwardii Konnej Koronnej w dziele Raspego¹¹. Ukazany na niej oficer ma na sobie taki właśnie łosiowy kolet z pąsową podszewką na wywiniętych wyłogach pół i wykładach mankietów, obszytych dodatkowo srebrnym galonem, na który ma założoną pąsową superwestę zdobioną na przodzie srebrzystym słońcem i obszytą na krawędziach srebrnym galonem. Niekiedy do tego typu munduru używano jako nakrycia głowy nie czarnego, trójrożnego kapelusza, ale kasku z mosiężnej blachy z otokiem ze skóry lamparciej, zdobionego strusimi piórami. Oficera Gwardii Konnej Koronnej w takim stroju przedstawił na jednym z obrazów Canaletto. Oryginalny egzemplarz takiego kasku, przechowywany w zbiorach Zbrojowni Ordynacji Krasieńskich, obecnie znajduje się w Instytucie Historii im. gen. Władysława Sikorskiego w Londynie.

W łosiowym kolecie pod pąsową superwestą młodego księcia Józefa Poniatowskiego sportretował Marcello Bacciarelli na obrazie znajdującym się obecnie w zbiorach Zamku Królewskiego w Warszawie.

Wreszcie w podobnym nieprzepisowym mundurze paradnym został przedstawiony na portrecie wnuk Augusta III, od 1763 r. elektor saski, Fryderyk August, w przyszłości książę warszawski.

Na wykonanym po 1769 r. obrazie występuje on przybrany w łosiowy kolet z czerwonymi wykładami rękawów i takimi też wylogami pól, zdobionymi na krawędziach złotym haftowanym dese-niem roślinnym. Na kolet ma nałożony czerniony kirys generalski, zdobiony na krawędziach również złożonym dese-niem. Czerwone w odcieniu cynobro-wym wykłady mankietów i pól wskazu-ją, iż książę występuje w mundurze pułku karabinierów gwardii.

Świadczy to, iż tego typu paradny strój wojskowy, zazwyczaj w barwach regi-mentów gwardii, występował dość często w XVIII w. przy uroczystych okazjach, a taką był niewątpliwie reprezentacyjny portret panującego, przedstawiający go jako wodza.

Można więc przyjąć z dużą dozą praw-dopodobieństwa, iż również król Stani-sław August przedstawiony został na portrecie malowanym przez Per Kraffta w takim właśnie nieprzepisowym, paradnym mundurze włożonym pod zbroję. Natomiast granatowe wykłady mankie-tów, jak również odwinięte wyłogi poły, wskazują, iż jest to mundur nie Gwardii Konnej, lecz Pieszej Koronnej. Tak też określił go Bronisław Gembarzewski, opisując jedną z dwóch replik tego por-tretu ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie (MNW, nr inw. 46866)¹².

Regiment ten był, jak się wydaje, przedmiotem szczególnej troski króla, który się starał, aby zawsze jego szefem był człowiek szczególnie mu bliski. Funkcję tę pełnił najpierw wuj króla, książę August Czartoryski, którego na-stępnie zmienił książę Stanisław Ponia-towski, aby przekazać ją księciu Józefo-wi Poniatowskiemu.

O tym, że jest to mundur paradny Gwardii Pieszej Koronnej świadczy naj-lepiej obraz Marcella Bacciarellego, przed-stawiający księcia Józefa Poniatowskiego na manewrach pod Braclawiem w 1791 r., w identycznym mundurze szefa Gwardii Pieszej Koronnej włożonym pod stalowy napiersznik. Dzieło to, znajdujące się nie-gdyś w zbiorach rodziny Sanguszków,

znane jest obecnie z kopii młodego Woj-ciecha Kossaka z 1875 r., będącej własnoś-cią Muzeum Wojska Polskiego¹³.

Trudno powiedzieć, czym kierował się Bronisław Gembarzewski, powołu-jąc się z kolei na portret Per Kraffta przy rekonstrukcji postaci kadeta Szkoły Ry-cerskiej w swym monumentalnym dziele przedstawiającym ubiór żołnierza pol-skiego¹⁴. Wydaje się to tym dziwniejsze, iż dla rekonstrukcji sylwetki generała¹⁵ z po-czątków panowania Stanisława Augusta posłużył się inną wersją, zapewne autor-stwa Bacciarellego z 1764 r., portretu kró-la w pełnej zbroi, ukazującą jednak bar-dzo niewiele szczegółów mundurowych. Spowodowało to konieczność wprowa-dzenia przez Gembarzewskiego niefor-tunnych uzupełnień, jak chociażby gra-natowego munduru z karmazynowymi

2. *Stanisław August Poniatowski w zbroi*, replika przypisywana Marcellemu Bacciarellemu przez Alinę Chyczewską, 1766-1767, Muzeum Wojska Pol-skiego w Warszawie. Fot. M. Skoczeń / *Stanisław August Poniatowski in a suit of armour*, replica attributed to Marcello Bacciarelli by Alina Chyczewska, 1766-1767, Museum of the Polish Army in Warsaw. Photo M. Skoczeń

dotatkami, wprowadzonego dla generałów dopiero w 1777 r.

Portret ten, obecnie w zbiorach Muzeum Wojska Polskiego¹⁶, jest jedną z replik portretu, którego autorstwo Alina Chyczewska przypisuje Marcellemu Bacciarelemu, według wcześniejszego portretu¹⁷.

Portret ten, zbliżony kompozycyjnie do dzieła Kraffta, przedstawia króla w pełnej zbroi rajtarskiej, z kompletnymi

osłonami ramion, z regimentem woźdrowskim w prawym ręku wspartym o stolik lub postument, na którym umieszczono koronę i berło, z lewą ręką opartą na biodrze. Na zbroi młody król ma narzucony błękitny płaszcz królewski z naszytą gwiazdą Orderu Orła Białego, którego wystęga na zbroi widoczna jest spod płaszcza.

PRZYPISY

¹ *Portret króla Augusta II*, Louis de Silvestre, Gemäldegalerie Drezno. Gemäldegalerie Alte Meister, nr 3943, w: *Pod Jedną Koroną. Kultura i sztuka w czasach unii polsko-saskiej*, katalog wystawy, Zamek Królewski w Warszawie, Warszawa 1997, s. 73, poz. I 2.

² *Portret Gustawa III w zbroi kirasjerskiej*, Aleksander Roslin, Uppsala. Zbiory Sztuki Uniwersytetu Uppsalskiego, nr inw. UU 288, w: *Orzeł i Trzy Korony. Sąsiedztwo polsko-szwedzkie nad Bałtykiem w epoce nowożytnej*, katalog wystawy, Zamek Królewski w Warszawie, Warszawa 2002, s. 329, poz. V 1.

³ Portrety osobistości polskich znajdujących się w pokojach i Galerii Pałacu w Wilanowie, w: *Katalog. Muzeum Narodowe w Warszawie*, Warszawa 1967, s. 203.

⁴ St. Kutrzeba, *Polskie ustawy i artykuły wojсковe od XV do XVIII wieku*, Kraków 1937, s. 297, poz. 38. „Regulamen przez uniwersal podczas koła terażniejszego generalnego wojskowego od Jaśnie Oświeconego Książęcia Jego Mości Michała Kazimierza Radziwiłła [...] w Nieświeżu in anno 1746 die prima septembris nznaczonych, sequentibus punctis opisany”.

⁵ S. Bukar, *Pamiętniki Seweryna Bukara. Z rękopisu po raz pierwszy ogłoszone. Bibliotekapamiętników i podróży po dawnej Polsce* wydana przez J. I. Kraszewskiego, t. V, Drezno 1871, s. 16-17.

⁶ J. U. Niemcewicz, *Pamiętniki czasów moich*, t. I, Warszawa 1957, s. 57.

⁷ *Król Stanisław August w Korpusie Kadetów*, ol. pl., Muzeum Sztuki w Łodzi, nr inw. 1560. *Adam Kazimierz Czartoryski w Szkole Rycerskiej*, ol. pl., Muzeum Sztuki w Łodzi, nr inw. 26.

⁸ J. Kitowicz, *Opis obyczajów za panowania Augusta III*, Wrocław 1970, s. 355-356.

⁹ Ordynans do Wojska Rzeczypospolitej Obojga Narodów względem Mundurow, Biblioteka Czartoryskich w Krakowie. Dokumenta historyczne 1771-1787, nr inw. 2888, s. 193/194, poz. 31.

¹⁰ *Portret Fryderyka Augusta Rutowskiego w wieku 22 lat*, Louis de Silvestre, Zamek Królewski w Warszawie, nr inw. ZKW 56.

¹¹ G. N. Raspe, *Etat actuel de E armee... Roi de Pologne*, Norymberga 1781, Muzeum Wojska Polskiego.

¹² *Muzeum Wojska. Inwentarz. Wiek XVIII i pierwsza połowa XIX*, Warszawa 1929, s. 15, poz. 52.

¹³ *Książę Józef Poniatowski na manewrach pod Braclawiem w 1791 r.*, Wojciech Kossak, 1875, z obrazu M. Bacciarellego, ze zbiorów rodziny Sanguszków, Muzeum Wojska Polskiego, nr inw. 919*.

¹⁴ *Muzeum Wojska Polskiego. Żołnierz Polski. Ubiór uzbrojenie i oporządzenie od wieku XI do 1960*, t. 2 (1697-1794), Warszawa 1962, tabl. 157, fig. A.

¹⁵ *Ibidem*, tabl. 81, fig. A.

¹⁶ *Portret Stanisława Augusta Poniatowskiego*, /Marcello Bacciarelli?/ MWP, nr inw. 24404*, ze zbiorów Muzeum Narodowego, nr inw. 17368. *Muzeum Wojska. Inwentarz...*, s. 15, poz. 51; Z. Stefańska, *Katalog zbiorów. Wiek XVIII*, Warszawa 1960, s. 192, poz. 420.

¹⁷ A. Chyczewska, *Marcello Bacciarelli 1731-1818*, Ossolineum 1973, tabl. 19.

Mieczysław Siciński

PORTRAIT OF KING STANISŁAW AUGUST IN A SUIT OF ARMOUR

SUMMARY

The portrait - painted in the years 1767-1768 - depicts the young king as commander and head of the Army of the Polish-Lithuanian Republic. This is also why the artist put great emphasis on the swagger stick (a symbol of his military rank and authority) which is covered with crimson material and is decorated with silver eagles. In the painting the king's hand is resting on the swagger stick, which is situated close to the royal insignia.

The king is wearing a half suit of plate armour, that of a 17th-century cuirassier. Such armour had already fallen into disuse on the battlefield but became the dress uniform of generals and the classic attribute in the portraits of monarchs and commanders. In the first half of the 18th century it gained popularity due to the fashion of appearing in uniform (most often in the uniform of the Guards' Regiment or the uniform of a general) which at that time was only just being standardized.

King Stanisław August is thus presented in the portrait painted by Per Krafft. The armour worn by the monarch is not a full suit of cuirassier's armour in which, for example, August II the Strong was often depicted. It is limited to the cuirass which is composed of the breastplate and the back plate (which is not visible under the royal coat) and supplemented with brassards with large wings overlapping the cuirass. At the bottom, instead of cuisses (thigh armour) it has short tassets.

Under the armour the king is wearing a doublet made from elk-hide decorated

along the bottom edge of the revers with a willow design embroidered with gold thread; the same design also decorates the navy blue cuffs and the facings of the lapels under which a long waistcoat is visible.

An important issue in the studies undertaken to date of this portrait, is that of defining which uniform the king is wearing under his suit of armour. The catalogue of The Polish Personalities Portrait Gallery in Wilanów contains a description of a copy of this portrait in which the royal attire is defined as being the uniform of a Hussar - no doubt because of the presence of the suit of armour. This is, however, a big mistake. The uniform of the Hussar Regiment which was introduced in 1746 was modelled on Polish dress. It comprised a crimson robe (the 'kontusz' - worn by Polish nobles) with navy blue binding and a navy blue 'żupan' (the traditional dress of a Polish nobleman).

A more popular interpretation is that the king is wearing the dress uniform of the Cadet Corps. The source of this is most certainly the description of the Cadet's dress uniform which they wore "when they had to stand on guard duty by the throne", which appears in the memoirs of Seweryn Bukar and which is also mentioned by Julian Ursyn Niemcewicz. It was composed of a short white doublet and wide breeches with crimson leather work. Only J. U. Niemcewicz makes mention of navy blue revers.

It can be concluded, however - on the basis of iconographic sources - that even during ceremonial addresses made at the

Knight's School both the King and Prince Adam Czartoryski appeared in the dress uniform of the Cadet Corps, i.e. a navy blue overdress with crimson trimmings. However, there is no known likeness of the king in which he is depicted wearing a white uniform with navy blue trimmings, which was the uniform of the Royal Aide-de-Camp and the Adjutant General.

Any deliberations on the attire worn by King Stanislaw August in the portrait under discussion, should be begun with the statement that the portrait was painted in the first years of his reign when, in effect, there were no official regulations stipulating what the uniform of a general in the Polish-Lithuanian Army should look like. Generals appeared in the traditional uniform developed in the first quarter of the 18th century which, in turn, was based on the uniform of a general in the Saxon Army, i.e. a crimson overdress decorated with rich embroidery and gold braid. It was only in 1777 that the navy blue uniform with crimson trimmings and silver embroidery - giving a broken ribbon effect - was introduced.

Apart from the crimson general's uniform, there was also a dress uniform deriving from the 17th century elk-hide doublet worn by the cavalry, which was decorated with embroidery or braid on which a crimson supravest was worn. High ranking officers of the Polish and Saxon armies thusly dressed can be observed in the paintings of J. Ch. Mock depicting the Polish and Saxon Armies engaged in military exercises near Wilanów in 1732.

Apart from their dress uniform composed of a crimson overdress with light blue revers and cuffs, on very special occasions the officers of the Royal Horse Guards had elk-hide doublets over which they wore a crimson supravest. The fact that this type of uniform was also used in the second half of the 18th century can be seen in many iconographic sources. The young Prince Józef by M. Bacciarelli is portrayed in an elk-hide doublet under a crimson supravest. This portrait is currently housed in the Royal Castle in Warsaw. Finally Frederick Augustus, the Elector of Saxony (who later became Duke of Warsaw) was portrayed in a similar non-regulation dress uniform. In the portrait painted in 1769 he appears dressed in the elk-hide doublet with red cuffs and red revers of the regiment of Fusilier Guards.

It can, therefore, be assumed with a large degree of certainty that, in the portrait painted by Per Krafft, King Stanislaw August was also depicted in the same non-regulation dress uniform under his suit of armour. However, the navy blue cuffs as well as the revers of the lapels would seem to indicate that this was the uniform of the Royal Infantry Regiment. Proof that this was indeed the uniform of this regiment is best seen in Marcello Bacciarelli's painting of Prince Józef Poniatowski as a commander, during manoeuvres near Braclaw in 1791, where he is depicted in identical attire - worn under a steel breastplate - as the head of the Royal Infantry Regiment.